

(279)

هو الله

ای اماء رحمن در هر کوری از مطالع مقدسه چند نساء منجذبه از مرقد عالم طبیعت مبعوث شدند و در محشر روحانیت عظیمه محشور جام سرشار صهبای هدایت را از ید ساقی عنایت نوشیدند و تأییدات الهیه را از مظهر آثار قدرت ربانیه گرفتند پس با نطقی فصیح و بیانی ملیح و شوری یزدانی و شوقی رحمانی در قطب عالم منتشر گردیدند پس ملاحظه فرمائید که در عهد مظاهر شمس حقیقت چون چنین نسائی مبعوث شدند حال که الحمد لله این کور کور شمس حقیقت است و این عهد عهد سلطان احدیت که ذرات موجودات در شور و شوقند و سرور و ذوق پس ورقات سدره باید بشنونی و آثاری و اطواری و انجدابی و اشتعالی و بیانی و تبیانی و روحی و فتوحی و متن و شروخی مبعوث گردند که قوت و نفوذ و آثار و انوار ایشان بر ورقات سائر دورها فائق آید و این مقام عالی و عزت قدیمه بسهولت میسر نگردد شعله نار باید که سبب اشتعال شود انوار ساطعه شاید که عالم روشن کند فیض ابر و باران لازم تا چمن و دمن سر سبز و خرم گردد ای اماء الرحمن بکوشید تا چون مردان در این میدان چوگانی زنید و گوئی برائید قسم بجمال قدم که جنود ملکوت ابهی چنان تأیید نماید که در مضمار عرفان صفدر و صف شکن گردید و قوت تأیید شما را برجال عالم غالب گرداند و این فیض بثبوت و رسوخ بر عهد و پیمان حاصل گردد (ع ۴)